

[K. J. Mortensen.]

socialdemokratiets vegne anbefaler en velvillig behandling af det af hr. Poul Dam m. fl. fremsatte forslag, som i det store og hele tolker de tanker, som socialdemokratiet flere gange har bragt frem.

Vi finder, at forsikringer, som i dag er en helt nødvendig ting, må organiseres så rationelt som muligt. Når forsikringskommissionens betænkning fra 1968 oplyser, at 318 danske, hvortil kommer godt 90 udenlandske, selskaber og foreninger beskæftiger sig med skadesforsikringer, så kan det vist ikke drages i tvivl, at ved en bedre organisering af dette kunne forsikringerne tegnes billigere, bl. a. ved en mindre administration.

Nu talte handelsministeren jo ud fra fremsættelsen i 1962 og henviste til, at det var et stort arbejde, der lå for kommissionen. Jeg må dog lige påpege, at den nuværende statsminister, som fremsatte forslaget som handelsminister i 1962, udtalte, at han ønskede, at arbejdet måtte blive afsluttet inden for en rimelig tid. Som nævnt af handelsministeren er kommissionen, der blev nedsat den 29. juni 1962, indtil nu kun nået til at afgive en delbetænkning, nemlig vedrørende skadesforsikring og motorkøretøjsforsikring, så jeg synes, der er en ret god grund til, at man følger det af hr. Poul Dam fremsatte forslag.

Jeg ved ganske vist godt, at man i Dansk Forsikringstidende for den 31. marts beskylder SF for at arbejde på at vise ansigtet frem ved at fremsætte forslaget her midt under kommissionens arbejde, men når man efter 7 års forløb kun er nået igennem ca. halvdelen af arbejdet, tvivler jeg desværre på, at det nås, som handelsministeren sagde, i løbet af en 4 år; jeg vil nærmere tro, at vi kan forvente en afslutning omkring 1980. Det kan vi vist ikke vente på, og der er derfor grund til, at vi går i gang med en forsikringsreform.

Da forslaget blev fremsat i 1962, begrundedes forslaget med, at forsikringselskaberne forvalter en ikke ringe del af samfundets opsparing. Det er vist ikke blevet mindre siden den tid. Ifølge kommissionens betænkning var aktiverne i skadesforsikringsbranchen i 1966 på 3.657 mill. kr., og for livsforsikringselskabernes vedkommende udgør aktiverne vel op imod 7.000 mill. kr. Jeg finder derfor også, at disse formuer, som jo tilhører de forsikrede, d.v.s. en stor del af

samfundet, bør anbringes på en sådan måde, at de gennem investering på samfundsnyttige områder virker til gavn for bl. a. den industri, som vi alle skal leve af. Jeg finder det også forkert, når forsikringselskaberne i dag opfører enorme bygninger, som går langt ud over selskabernes eget behov.

Man bør nok også se nærmere på det, der hedder forsikringsvilkårene. Ganske vist oplyser handelsministeren, at man kører efter samme tarif. Jeg mener alligevel at have konstateret, at der er en forskel på vilkårene, og vi må stræbe henimod, at vilkårene for forsikringer er så klare, at man undgår forsikringer tegnet på misforståelser.

Jeg er også en del betænkelig ved den såkaldte tegningsprovision, som forsikringselskaberne yder. Jeg tvivler ikke om, at forsikringselskaberne ofrer en hel del på at uddanne deres personale, men jeg frygter alligevel, at mange af de agenter, som har forsikringstegning som fritidsbeskæftigelse, nu og da på grund af tegningsprovisionen lader sig friste til at overtale folk til at tegne forsikringer, som ikke helt svarer til vedkommendes behov.

En anden side af forsikringsvæsenet, som jeg mener vi bør se nøje på, er pensionsforsikringsordninger. Det bliver mere og mere almindeligt, at virksomheder gør ansættelsen betinget af tilslutning til en pensionsforsikringsordning. Det er da også helt i orden, at man tænker på at sikre de ansatte over for invaliditet og alderdommen. Man skal bare lige huske på, at de ansatte forpligtes til at betale fra 25 op til 50 pct. af præmien. Derfor bør der også nu i overvejelser om en forsikringsreform indgå, om man ikke burde vedtage, at disse forsikringer og mere eller mindre påtvungne ordninger skulle tegnes gennem et statsligt forsikringselskab. På den måde kunne man i hvert fald undgå forskelsbehandling.

Med hensyn til tredje del af hr. Poul Dams forslag, om at samle alle lovpligtige forsikringer i ét selskab, mener jeg også, her bør overvejes at samle disse i et statsligt forsikringselskab. Jeg er ikke enig med handelsministeren i udtalelsen om, at det kunne ikke blive billigere ved at gøre det. Det er nemlig ikke uvæsentlige udgifter, som gennem bl. a. de lovpligtige ulykkes-